

ANUŠKA VLAHOVIĆ, SVIJET UNIKATNIH KOSTIMA

Anuška - Ana Vlahović prije 27 godina, sa suprugom Đurom, osnovala je Modno-plesni studio „Modest“, sa kojim su osvojili nagrade na brojnim prvenstvima, nastupali na najznačajnijim festivalima, a iz njihovog studija nastali su klubovi sličnog tipa. Sa „Modestom“ je Ana nastavila misiju koju je započela kao turistički radnik, a to su putovanja i upoznavanje različitih kultura. Počela nam je priču sjećanjima na djetinjstvo i odrastanje, jer je već tada shvatila da je predodređena za posao kojim se sada bavi.

- Plave gumene čizmice sa bijelom patkicom i lutka iz Italije bili su mi najveća radost. Dok sam čitala Andersenove bajke, od krpica sam pravila već tada svoje kreacije. Ljubav prema šivenju i vezu stekla sam od mame, prababe koja je radila narodne nošnje i tetke koja je šila po „Burdi“. Zanimalo me ono što je jednostavno, a jedinstveno. U pubertetu sam bila kao i sve druge djevojčice, obuzeta simpatijama, spomenarima i ljubavnim pismima, ali sam se razlikovala jer sam bila ekstravagantna. Sjećam se da sam od tri godine u Rijeci nosila rozu haljinicu, a nosila sam i mini suknje Mari Quant, lakovane mantile... I kecelja mi je bila posebna, koju sam nosila u školi. Krijući od mame upotrebljavala sam u pubertetu šminku, a kad mi je otac donio vještačke trepavice i plastične nokte, bio je to pravi bum, jer je to prvi put viđeno na našem primorju. On je prvi u Tivat donio nam tvist - pokret i gramofonske ploče, sa pomorskih putovanja. U 17-godini zbog očevog posla na izgradnji četiri broda „Jugooceanije“, sa porodicom se selim u Japan, gdje doživljam najljepše i najupečatljivije događaje i stičem dojam o različitosti svjetova. Kad sam se poslije godinu vratila u domovinu, završila sam večernju školu u Tivtu, koja je bila dio Srednje upravne u Splitu. Mnogo toga sam radeći sa turistima, naučila o bontonu, psihologiji, odijevanju i sazrijevanju. Italijani su uvijek imali zanimljivo slaganje boja i moderno oblačenje, a mnogo odjeće smo nabavljali iz Italije.

Nezaboravan i upečatljiv događaj, koji odslikava primorski mentalitet, jeste upoznavanje supruga Đura, koji joj je prišao na ležeran, zavodljiv način i u prvi mah nije dobro prošao.

- Ljeti sam išla na kupanje ispred hotela "Kamelija" u Tivtu. Tu je sjedio Đuro koji me vidio da prolazim u trikou narandžaste boje, sa pletenim šeširom i bijelim papučama. Pitao me - Gospođice, biste li mi dali škicu od toga kapelina kad Vam se okoti? A ja njemu - S vama ne bih ni u crkvu pošla. Poslije toga se jednostavno za tri - četiri mjeseca sve izdešavalo, da bi stala na ludi kamen, i više od pola vijeka smo u braku, priča ona.

Anuška je voljela kostime, ples i maškare, a Đuro pjevanje, napravili su prvo klub "Arlekin" u kojem su bile maske i mažoretke. Ona je šila kostime od prvog dana. Njihov kvart je uvijek imao groznicu priprema za razne fešte, a otac joj je govorio - kad će finut ovi bali (završiti fešte), a bilo ih je dosta, osim u Tivtu, u Kotoru, Novome, Bijeloj, Petrovcu. U jedno auto bi stalo po 15-oro, kad bi krenuli na maskenbale.

-U kotorskom "Fjordu" smo jednom bili kolektivna maska "cirkus", a ja "krotiteljica lavova". Tu smo mogli vidjeti brojne druge kreacije, koje su nas motivisale na još uporniji i inovativniji rad. Ja i Đuro smo se jednom maskirali u "bika", a naš rođak u "toreadora". Krenuli smo potom sa školom za manekene, što je u Tivtu tada bilo veoma popularno. U Segedinu smo vidjeli da je velika potražnja za mažoretkama, kojih je kod nas ranije bilo samo u Herceg Novom. Po povratku sa tog putovanja, napravili smo kostime raznih boja za naše djevojke koje su postale mažoretke – crvene, bijele, plave... Nastupali smo ubrzo na brojnim manifestacijama širom Crne Gore, prije svega u dječjim programima koje je organizovao pokojni Dragan Radulović, urednik u RTCG. Jedna od prvih predvodnica u našem modno-plesnom klubu "Modest" bila je Nina Petković, zvijezda "Operacije Trijumf". Na Pirejskom karnevalu smo imali zapažen nastup, kad je osim Nine bila predvodnica i Aleksandra Peričić, sada instruktorka naših mažoretki. Naslijedile su ih u mažoret plesu druge talentovane djevojke koje su bile i koje su sada aktuelne. U plesovima i radu sa mažoretkama, smo bili prvi, a ostali su se ugledali na nas. Tako je bilo i kad je riječ o uključivanju u mažoret asocijacije, polaganju za mažoret instruktore, trenere i sudije.

Šila je i šije kostime za razne prilike, Anuška koja se i sama uvijek unikatno i ekstravagantno oblačila. Osim za maskenbale i njene mažoretke, ona je često uključena u pripremu kostima za pozorišne predstave. Novo doba je donijelo mnogo trendova i više odjeće, ali se zaboravilo na pravila oblačenja, pa je iskoristila ovu priliku da saopšti i poneki modni savjet, koji je i stvar lijepog ponašanja, odnosno bontona.

- Znala sam napraviti kombinezon u obliku ribe, šortseve sa manžetnom, čizmice preko koljena i duge lakovane mantile. Detalj je uvijek morao biti ekstra. Svi su čekali da ja "pređem carinu", a to je značilo da su sve mame izlazile da vide što sam ja obukla, prilikom odlaska na čajanku, da bi znali što je moderno. Uvijek sam voljela asimetriju i detalj koji će zbunjivati ljude. Gledala sam da nošenje odjeće upriličim raznim situacijama. Na pijacu se ne ide u večernjoj haljini, zna se gdje se nosi šešir i bluza. Ne mora sve biti moderno što oblačiš, ali mora ti dobro stajati, odražavati tvoju ličnost. Odjeću koju sam nosila, uglavnom sam šila. Klasika se kupuje, a sve ostalo bi trebalo da se šije i unese u svaki dio odjeće i dio sebe. Plela sam, šila na mašini i ručno, čak i kupaće kostime. Redovno sam, kao i drugi, trgovala u Trstu i u Bariju. Šoping je divan ritual, vrsta praznjenja, ali i način da se kupe tuđi kurioziteti, koje ne umiješ sama napraviti. Boje su me oduvijek fascinirale i svaka za mene ima posebno značenje, bijela je izvor života i optimizam, crvena je plamen ljubavi, crnina je otmenost i tuga, žuta odražava toplinu... Razne boje se nose s obzirom na raspoloženje i karakter. Sarađujem sa kostimografima za predstave Centra za kulturu Tivat „Bokeški D-mol“, „Innnominato“... Imamo na tavanu-šufitu 1000 kostima i 100 maski, a imala bih maski i tri puta više da ih nijesam davala, ali sam zbog toga srećna.

Aninu misiju htjeli smo da sažmemo i tako zaokružimo priču o njoj. To je okupljanje omladine, djevojaka, druženje, putovanja, rekreacija... Nije važno samo takmičenje, već što više naučiti i naći zajednička interesovanja mladih, što će ih spajati. Na putovanjima posjećuju znamenita mjesta i zajedno sa djecom upoznaju različite kulture. Dokaz njihovog kvaliteta je nastajanje novih klubova iz "Modesta". Podsjeća sve da je moto rada u klubu - kolektivno stvoriti snagu koja će kreirati nove ideje, te da moraju biti u skladu sa novim trendovima, da jedna djevojka ili plesačica pleše razne plesove, a to joj kasnije može poslužiti i u životu. I, naravno, ta dobra energija se širi na druge gradove Crne Gore i regiona, pa tako imamo sada mažoretke u Baru i u Podgorici, a Tivat je dobio veliki ljetnji međunarodni karneval, u čijem osnivanju je Anuška učestvovala nesebično i posvećeno sa svojim kostimima i korisnim savjetima.

2009.